

SVJETIONIK

periodični magazin Zajednice Mondo Nuovo

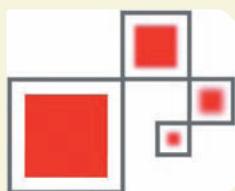

SVJETIONIK
Hrvatsko izdanje magazina
IL FARO
La luce di un Mondo Nuovo
Dvomjesečno izdanje
Zajednica Mondo Nuovo
god. II , br.13

UREDNIŠTVO: Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb; 22305 Kistanje
tel: 022 785 8580, fax: 022 785 8581
e-mail: zajednica.nunic@gmail.com
Web: www.cmn.hr
Naklada: 1000 kom.
Tisk: Tiskara Malenica d.o.o.

ISSN 1847-4934

“Svjetionik” je sufinanciran od strane
Ureda za suzbijanje zlouporebe droga

Izdavač
Zajednica Mondo Nuovo

Glavni urednik
Alessandro Diottasi

Uredništvo
Ivana Buterin Gluić
Jurica Gluić

Grafička priprema
Jurica Gluić
Zajednica Mondo Nuovo

U OVOM BROJU

- 3 UVODNIK**
Projekt : “Podrška i potpora nakon izlaska iz terapijske zajednice”
* Ivana Buterin Gluić
- 4 ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Uloga obitelji u odgoju i podizanju djece
* Pripremio : Jurica Gluić
- 6 ŽIVOT I ZAJEDNICA**
- 8 ŽIVOT I ZAJEDNICA**
Za unutarnje zadovoljstvo potrebna je žrtva
* Goran E.F.
- 10 DRUŠTVO I ZAJEDNICA**
Pismo iz vanjskoga svijeta
* Luca D’Adamo
- 12 ŽIVOT U ZAJEDNICI**
Dnevnići
- 13 ŽIVOT U ZAJEDNICI**
Pokušavam shvatiti koliko je život lijep i bez droge
* Robert B..
- 14 ŽIVOT U ZAJEDNICI**
Ovdje učimo o sebi samima
* Vladimir M.
- 15 ŽIVOT U ZAJEDNICI**
Terapijska zajednica Mondo Nuovo - ukratko

Projekt : “Podrška i potpora nakon izlaska iz terapijske zajednice”

Ivana Buterin Gluić*

Terapijska zajednica Mondo Nuovo provodi program resocijalizacije ovisnika o drogi, alkoholu i kocki. Navedeni program resocijalizacije se provodi u sklopu projekta «Podrška i potpora nakon izlaska iz terapijske zajednice». U program resocijalizacije se uključuju korisnici koji su završili program rehabilitacije u terapijskoj zajednici Mondo Nuovo, ali i korisnici koji nisu završili program rehabilitacije, ali ostvaruju apstinenciju tj. ne konzumiraju sredstva ovisnosti.

Opći cilj projekta je poboljšanje kvalitete življenja i društvene uključenosti rehabilitiranih ovisnika nakon završetka terapeutskog programa u terapijskoj zajednici.

Specifični ciljevi projekta su slijedeći: uspostavljanje odnosa i građenje povjerenja između rehabilitiranih ovisnika i njihovih članova obitelji; jačanje osobnosti rehabilitiranih ovisnika te stjecanje sigurnosti i povjerenja u njihove sposobnosti i potencijale u svakodnevnom životu; uključivanje u program školovanja i doškolovanja u okviru Projekta resocijalizacije; zapošljavanje rehabilitiranih ovisnika nakon završetka terepeutskog programa; poticanje poslodavaca (privatnog sektora) na zapošljavanje rehabilitiranih ovisnika i upoznavanje s poticnjama za zapošljavanje rehabilitiranih ovisnika; educiranje i poticanje na liječenje hepatitisa C terapijom interferonom; senzibiliziranje javnosti za proces prilagodbe rehabilitiranih ovisnika nakon izlaska iz terapijske zajednice tj. da okolina shvati koliko im je bitna podrška nakon izlaska iz terapijske zajednice. Osnovne aktivnosti projekta su individualni i grupni rad sa rehabilitiranim korisnicima, ali isto tako individualni i grupni rad sa članovima obitelji rehabilitiranih ovisnika.

Korisnike projekta upoznaje se i potiče na uključivanje u Projekt resocijalizacije u okviru kojega država financira školovanje i doškolovanje rehabilitiranih ovisnika posebno za korisnike koji nemaju završenu srednju školu.

Nakon izlaska iz terapijske zajednice jako je bitna podrška i potpora obitelji, ali i razumijevanje šire društvene zajednice. Rehabilitirani ovisnik treba pozitivni stav da on kao i svaka druga osoba koja nije bila u problemu ovisnosti može uspjeti u životu i postati koristan član društvene zajednice. Svaki rehabilitirani ovisnik zna da će se najbolje dokazati svojim djelima, a ne lijepim riječima, zato je jako bitno da se nakon izlaska iz terapijske zajednice pronađe posao. Republika Hrvatska potiče zapošljavanje rehabilitiranih ovisnika tako da svaki poslodavac može koristiti poticaje za zapošljavanje rehabilitiranih ovisnika i na taj način mu dati priliku da se što uspješnije resocijalizira u širu društvenu zajednicu.

Projekt se provodi u Savjetovalištima terapijske zajednice Mondo Nuovo u Zadru, Benkovcu, Zagrebu i Rijeci. U projekt se mogu uključiti i rehabilitirani ovisnici koji nisu bili u programu rehabilitacije terapijske zajednice Mondo Nuovo kao i članovi njihovih obitelji koji mogu dolaziti na individualne i grupne sastanke za obitelji. Navedeni projekt terapijske zajednice Mondo Nuovo uz vlastita sredstva sufinancira Ured za suzbijanje i zlouporabe droga.

* voditeljica terapijske zajednice Mondo Nuovo u RH

Uloga obitelji u odgoju i podizanju djece

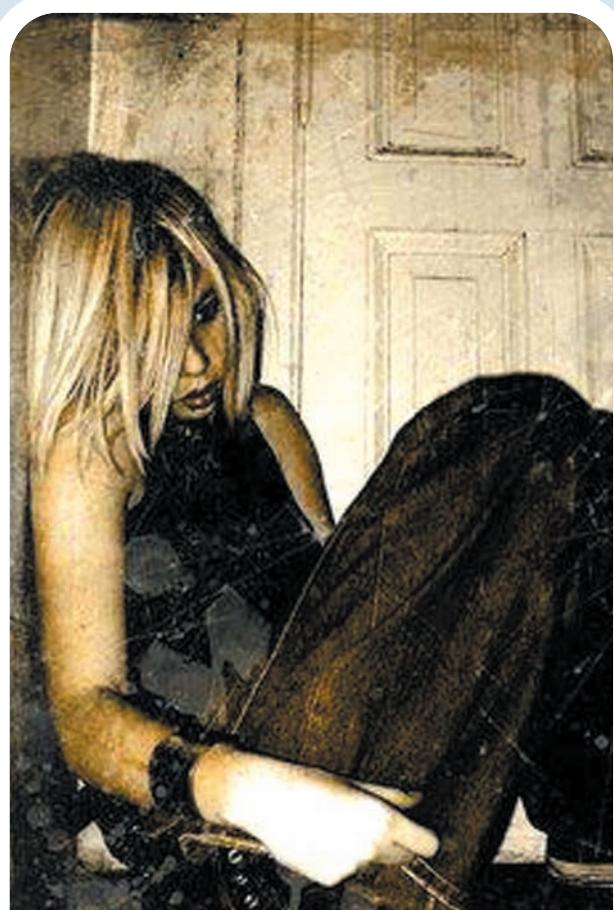
Pripremio
Gluić Jurica

Neosporno je da je obitelj ta zajednica čija je osnovna uloga odgoj i podizanje djece kao i kontinuirana skrb za njihov psihofizički razvoj. Ovisnost o drogama zasigurno ima izrazito značajne posljedice na funkcioniranje obitelji i može dovesti do obiteljskog poremećaja, a ponekad je i izraz već postojećeg obiteljskog poremećaja. Veliki broj istraživanja pokazao je da je kod ovisnika dosta često izražen problem odsutnosti oca iz obitelji ili njegova neadekvatna uloga. Također se rizičnim smatraju i konflikti na relaciji roditelja i djece, nedostatak roditeljske potpore te općenito nedostatak čvrste emocionalne povezanosti s roditeljima. Slijedeći važni čimbenici koji mogu biti rizični za pojavu ovisnosti odnose se na kvalitetu roditeljskog odgoja. Kao što je poznato, stilovi roditeljskog odgoja utječu na razinu psihosocijalne prilagodbe adolescenta, a samim tim i na prevenciju ovisnosti o drogama. Obiteljski faktori koji mogu bitno smanjiti pojavu ovisnosti su kontinuiran roditeljski nadzor i bliska emotivna povezanost djece s roditeljima.

Stoga je obitelj iznimno važna kako u prevenciji ovisnosti, tako i u liječenju ove pojave te kasnijoj resocijalizaciji ovisnika.

Pojava ovisnosti o drogama je usko vezana za adolescentnu dob od 13. do 21. godine života. Može se utvrditi da su najčešći razlozi zlouporabe droga među mladima afirmacija i prilagodba vršnjačkim skupinama, osobni problemi, težnja za ugodom, znatiželja, problemi u obitelji, nepovoljni opći životni uvjeti, neznanje... Mladi u tinejdžerskim godinama su skloni izražavanju bunta prema vrijednostima odraslih i prihvaćanju drugačijih trendova koji su primjereni za njihovu generaciju.

U tom smislu mladi su skloni traženju novog iskustva, novih spoznaja koje vrlo često nalaze i u konzumiranju droga. Nedovoljno znanje o posljedicama konzumiranja droga na vlastito zdravlje, kao i nepoznavanje štetnih posljedica koje droge ostavljaju na obitelj i društvo u cjelini su rezultati premale učinkovitosti prevencije. Mladima su glavni izvori informacija o drogama masmediji (posebice Internet) i prijatelji, a većina mlađih drogu danas smatra lako dostupnom. Stoga djecu i maloljetnike treba upoznati s negativnim učincima konzumiranja kako bi mogli odgovorno odlučiti o neuporabi droge.

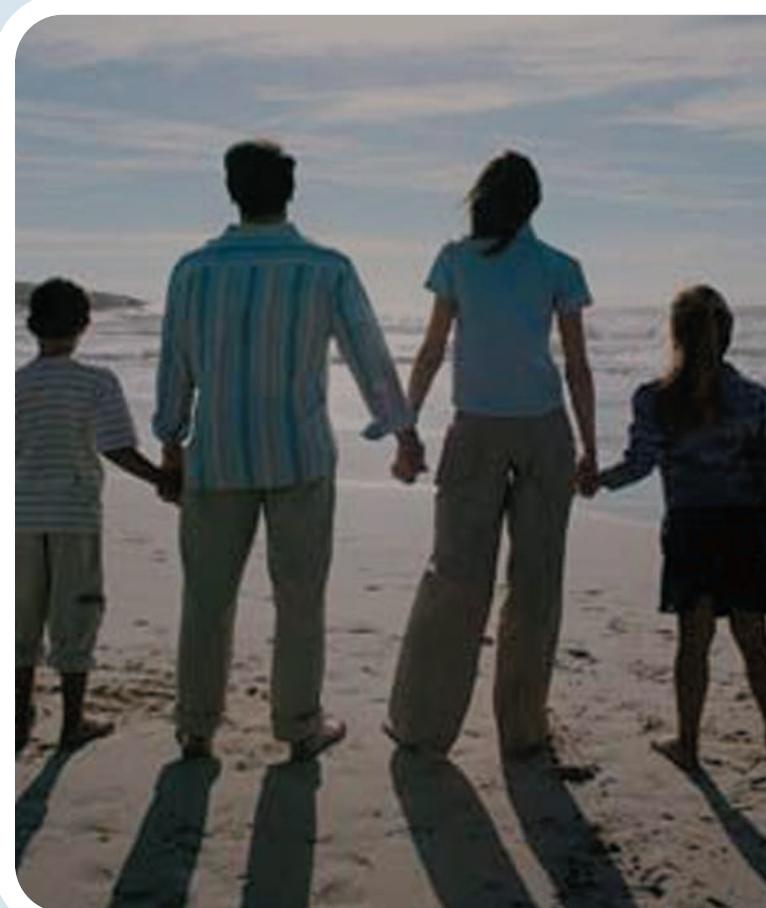
...Ovisnost o drogama zasigurno ima izrazito značajne posljedice na funkcioniranje obitelji i može dovesti do obiteljskog poremećaja, a ponekad je i izraz već postojećeg obiteljskog poremećaja. Veliki broj istraživanja pokazao je da je kod ovisnika dosta često izražen problem odsutnosti oca iz obitelji ili njegova neadekvatna uloga. Također se rizičnim smatraju i konflikti na relaciji roditelja i djece, nedostatak roditelske potpore te općenito nedostatak čvrste emocionalne povezanosti s roditeljima...

ZNAKOVI PREPOZNAVANJA POČETKA KONZUMIRANJA DROGA

Vrlo često prvi znakovi početka konzumiranja droga ostaju neprepoznati od bliže okoline iz razloga što u adolescentnoj dobi postoji niz fenomena koji su normalni za tu dob i koji ne moraju ukazivati na bilo koji poremećaj, pa tako ni na konzumiranje droga. Međutim, potrebno je obratiti više pažnje na ponašanje djece u toj dobi, kako u školi, tako i u obitelji, jer svaka upadljiva promjena ponašanja može ukazivati i na problem s drogama.

Tako na primjer, ponaša li se dijete tajnovito i stalno nešto skriva, pokazuje znakove školskog neuspjeha, izostaje iz škole, noću izbiva iz kuće, a danju do kasno spava, nema apetita i mršavi; razdražljivo je, svadljivo i otresito; zahtijeva sve veći i veći džeparac, posuđuje novac od prijatelja, rodbine i poznanika dok istodobno iz kuće nestaje nakit, vrijedne stvari i sl.; djeluje odsutno, pospano i opijeno; izgleda i odijeva se nemarno...

U slučaju sumnje, testiranje na opojne droge jedan je od najsigurnijih načina da se provjeri uzima li osoba drogu. Testira se uglavnom mokraća kao najbolji materijal za identifikaciju droga, a samo testiranje može se provesti laboratorijski ili ga svaki roditelj može provesti sam kupnjom testera za jednu ili više vrsta droga u svim ljekarnama. Testirati se mogu i drugi biološki uzorci kao što su krv, slina, znoj, želučani sok i kosa. Mnogi se odlučuju upravo za testiranje kose budući da je pramen kose jedini biološki materijal pomoću kojega se može utvrditi konzumiranje droge i do nekoliko mjeseci unatrag. Pretraga se vrši na Institutu za medicinska istraživanja u Zagrebu. Ukoliko se pokaže da je dijete uzimalo drogu ne treba odmah paničariti.

Potrebno je otvoreno razgovarati s djetetom i pokušati mu ukazati na štetnost konzumiranja droga te otkriti razloge zbog kojih je počelo konzumirati drogu. Ovisnost nije isključivo bolest, već i ukorijenjeni stil života te je potrebno bitno mijenjati ponašanje, način razmišljanja i sustav vrijednosti.

Za unutarnje zadovoljstvo potrebna je žrtva

Goran E.F.

Z ovem se Goran. Imam 26 godina i član sam Zajednice Mondo Nuovo već dvije i po godine. Ovim mojim svjedočanstvom želio bih vam približiti život jednoga bivšeg ovisnika te kako sam se odlučio na ulazak u Zajednicu.

Ja sam ogledni primjerak jedne zatvorene osobe koja je kroz alkohol i drogu tražila načina da se izjasni i bude prihvaćena. Sve to je proizašlo zbog mojih unutarnjih strahova i nezadovoljstva samim sobom gdje sam uvijek mislio da će biti ismijan ako budem o tome razgovarao. Povrh toga nakon majčine smrти koja je umrla kada sam imao 18 godina i nisam imao osobu koja mi je uljevala povjerenje. I tako sam pun nesigurnosti, predrasuda, laži, mržnje i ovisnosti o drogama odlučio ući u zajednicu.

Prvih nekoliko mjeseci provedenih u Zajednici služili su mi da uopće shvatim gdje se nalazim i da se malo oporavim fizički mada je moj prvobitni cilj bio da se očistim koji mjesec i da izadem vani.

No slušajući sve te dečke i njihove priče koje su mi bile na početku čudne i nestvarne, tu i tamo bi pronašao i sebe. Nikada nisam ni pomislio da će se čist uspijeti izjasniti onako kako se osjećam i da za to neću biti osuđivan ili krivo shvaćen. Iako je moje nepovjerenje u zajednicu raslo pomisao na dečke i njihove priče mi je davalo nekakvu nadu da i ja mogu postići nešto u životu. Tada sam već malo po malo počeo shvaćati bit zajednice i u to vrijeme sam promijenio centar te sam otišao u Italiju (Monte Pertuso) gdje sam proveo godinu dana. Ispočetka mi nije bilo lako. Morao sam ponovo upoznavati nove ljude, običaje, stvarati nove odnose a iznad svega mi je poteškoću stvarao jezik kojega nisam poznavao. No ta promjena mi je uistinu dosta pomogla. Prije svega jer sam se za neke stvari morao više potruditi ako sam htio da me se razumije. Dan po dan sam osjećao napredak, počeo sam se oslobađati sve više i nalazio sam zadovoljstvo u malim stvarima. Malo po malo sam se stabilizirao i nisam više osjećao sram i poteškoće kada bih pričao o sebi i svome životu. Osjećao sam se nekako sigurniji i čvršći u samoga sebe. U tome su mi jako pomogle i odgovornosti koje sam dobio u zajednici i koje svatko od nas s vremenom dobije. Nakon nekoga vremena, točnije nakon provedenih godinu i pol u zajednici sam otišao na svoju prvu provjeru (verifica).

...Zajednica nije lagana. Ponekad je teška i čudna istovremeno, ali sa vremenom razoruža sve tvoje alibije i pokušaje da se pobegne od stvarnosti i istine.

No s druge strane ti da instrumente da se priključiš svijetu i postaneš ravnopravan član ovoga društva na jedan pošten, odgovoran i civilizirani način...

To je period od sedam dana kada idemo kući da jednostavno provjerimo što smo napravili i što još trebamo napraviti u svome programu da jednoga dana budemo čvrsti i odgovorni ljudi. Kući sam se vrlo brzo uvjerio da se ne rješava sve samim ulaskom u zajednicu i da je još mnogo posla ispred mene. Neke osobne stvari koje sam izbjegavao dijeliti sa drugima su me dočekale odmah po dolasku kući i vrlo brzo sam počeo sumnjati u sav svoj trud koji sam uložio u zajednici. Sve to je posljedica moje brzo-pletosti s kojom sam se borio cijeli život i koja me i dan danas ponekad ponese. No zahvaljujući Bogu, Sandru i svim dečkima u zajednici koji su me podržavali i koji me i još podržavaju, danas sam mnogo svjesniji svoga problema i trudim se ne bježati od njega a samim time i od samoga sebe.

Zajednica nije lagana. Ponekad je teška i čudna istovremeno, ali sa vremenom razoruža sve tvoje alibije i pokušaje da se pobegne od stvarnosti i istine.

No s druge strane ti da instrumente da se priključiš svijetu i postaneš ravnopravan član ovoga društva na jedan pošten, odgovoran i civilizirani način. Zajednici sam zahvalan jer mi je dala priliku da unatoč svim svojim greškama danas mogu pogledati svakoga u oči i zahvalan sam na saznanju da imam pravo na drugu priliku. Sve ovo što sam napisao izgleda jednostavno, ali da bi čovjek imao potpuno unutarnje zadovoljstvo potrebna je žrtva, odricanje i ne gubiti svoj cilj nikada iz vida. To govorim iz svojega iskustva. Iako je ispred mene još puno posla i puno prostora za napredak, iako ima dana kada mi baš ništa ne ide od ruke, cilj koji si postavim upravo iz tih razloga treba biti još čvršći. To su stvari koje mi pomažu na mojem putu, a nadam se i svakome tko bude čitao ove moje riječi.

Pismo iz vanjskoga svijeta

Luca D'Adamo

Ciao, Sandro. Znaš, večeras sam završio sa poslom oko jedan i vozeći se kući uživao sam razmišljajući o malim stvarima koje mi se dešavaju tokom dana. Identično kao što sam u zajednici pisao dnevnik o danu koji je prošao i razmišljajući o svemu, misli su me večeras dovele do tebe.

Nikad se nisam osjećao ovako dobro kao sada. Mislim na dan koji je prošao, možda zato jer sam počeo davati značenje malim stvarima, stvarima koji pojedinačno ništa ne vrijede ali zajedno čine ovaj dan tako posebnim. Prvi dani rada u restoranu za mene su bili nelagodni zbog mogu straha od novog, od upoznavanja novih ljudi i osjećaja srama ali vjeruj mi već prvog dana se desilo nešto stvarno posebno. U restoran sam ušao kao da je moj, u kuhinji sam se osjećao slobodno kao da već znam gdje se nalazi i ona najmanja stvarčica, u dialogu sa drugima nisam imao potrebe da stavljam masku, da se pretvaram da sam netko drugi a ono što mi je izuzetno drago nisam osjećao strah pogriješiti ili priznati da neznam pripremiti neko jelo.

Večeras dok sam se vozio razmišljao sam zašto sam bio zabrinut. Sada ču ti ispričati moje mišljenje i nastojati ču biti što jasniji.

Vlasnika ovog restorana nisam poznavao i prava je slučajnost da sam ga susreo slučajno na cesti. Na njegovo pitanje jesam li zaposlen odgovorio sam mu da nisam i tada me zatražio broj telefona rekavši da će me nazvati za koji tjedan. On poznaje moju majku jer su odrasli u istome mjestu ali mene nije poznavao.

Nakon što nazvao i ponudio posao prvoga dana me stavio da pravim pizze i sa strpljenjem mi je objašnjavao kako se rade. Pošto je taj dio kuhinje bio na otvorenom mjestu bilo mi je neugodno dok su me ljudi gledali, a najveći strah je bio da ne susretnim nekog tko će mu reći da je zaposlio ovisnika.

Sandro, ja mu nisam ništa rekao iz razloga jer sam htio vidjeti da li će mi se posao svidjeti, a i htio sam vidjeti kakva je on osoba prije nego što se upustim u razgovor sa njim. Večeras, prije odlaska na posao sam odlučio da mu kažem. Vidio sam da je jako dobra osoba i bilo mi je važno da zna tko sam ja i ako mu itko išta prigovori u vezi toga da zna šta će odgovoriti. Sandro, taman kada sam mu htio reći o sebi i svojoj prošlosti, on me uz smješak potapšao po ramenu i rekao: Luka ti si jedna dobra osoba i to se vidi na način na koji radiš, na koji pričaš i kako razmišljaš, a sve ostalo je nebitno.

...U zajednici nisam naučio biti kuhar. Naučio sam značenje odgovornosti, truda i ljubavi prema poslu. I zato sada kada nema posla tokom večeri nikad ne zjapim u prazno, već po kuhinji perem tanjure ili nešto čistim i svaki kompliment me čini sretnim. Jednom me je jedan svećenik upitao šta mi se kod tebe Sandro najviše dojmilo i ja sam mu odgovorio tvoje riječi: imajte «Odgovornu ljubav prema svemu»...

Uživotu svatko može pogriješiti, ali nemaju svi snage ponovo ustati. Tvoja prošlost meni nije problem, sviđaš mi se kao osoba i ostalo me ne zanima.

Na trenutak mi je došlo da pustim suzu. Osim tebe Sandro malo ljudi mi je reklo da sam dobra osoba. Imao sam pobjedički osjećaj. Jednostavno sam se osjećao velik i jedino što mi je preostalo je bilo sjetiti se tebe. Sam Bog zna koliko sam želio da si u tom trnutku kraj mene. Moja sreća je bila neizmjerna, ne samo zato što sam dobio kompliment. Otkada sam se vratio kući imao sam i lijepih trenutaka ali i onih teških. Osjećam se ispunjen, imam dobru djevojku koja je uz mene. Danas sam joj kupio ružu bez nekog posebnoga razloga, čisto onako da joj izmamim osmijeh iz poštovanja koje imam za nju koja je drugačija od ostalih i u isto vrijeme sam joj rekao da tu stvar radim po prvi put. To su osjećaji koji me ispunjavaju i zbog njih sam sretan. Sa tako malim stvarima se osjećam tako dobro da bih želio da taj osjećaj traje zauvijek. Nisam odlučio da radim u pizeriji niti da budem kuhar, tako je ispalo. Jako mi je žao što ti nisam pružio zadovoljstvo kad si mi rekao da otvorim tiskaru u Teramu ali u tom trenutku to je bio preveliki izazov za mene.

Možda iz straha ili lijenosti i zato mi je žao kad kažeš: «da san znao obučio bih te za kuhara». Nije važno kojim se poslom bavim ,istina da zarađujem jako malo ali uspomena na Zajednicu i sve naše diskusije i mali pomaci u naprijed u mom ponašanju i razmišljanju su me obogatili tako da sad cijenim sve ono sto je oko mene. U zajednici nisam naučio biti kuhar. Naučio sam značenje odgovornosti, truda i ljubavi prema poslu. I zato sada kada nema posla tokom večeri nikad ne zjapim u prazno, već po kuhinji perem tanjure ili nešto čistim i svaki kompliment me čini sretnim. Jednom me je jedan svećenik upitao šta mi se kod tebe Sandro najviše dojmilo i ja sam mu odgovorio tvoje riječi: imajte «Odgovornu ljubav prema svemu».

Nisam siguran da li se ovaj osjećaj podudara sa tvojim rjećima, ali ovo što osjećam dugujem Mondo Nuovo. Sa neizmjernom ljubavlju i zelim ti cijeli svijet dobrote, tvoj LUCA.

ŠVJETIONIK

Život u Zajednici

Dnevnići...

Isječci iz svakodnevnoga života Zajednice. Na stranicama dnevnika koje dečki pišu svakoga dana iznose svoje osjećaje, strahove, probleme, želje i sve one stvari koje svakodnevno žive i proživljavaju

Pripremao sam u stolariji košnice i nastavke za pčele. Sa mnom je bio Damir. Dosta smo razgovarali i veseli me što ga interesira rad sa pčelama jer tako sigurno će imati manje vremena za svoje paranoje o kojima često misli u zadnje vrijeme. Poslije podne sam razgovarao sa Francom i ostao sam malo konfuzan nakon toga razgovora. Franco stavlja ispred mene stvari i moje postupke koje ja najiskrenije ne vidim kao drugi. Jedna molitva za moju sestru.

Goran 09.04.2013

Zadnjih nekoliko dana se osjećam mnogo bolje i zadovoljnije. Miran sam i to me veseli. Jedino što me smeta je ovo loše vrijeme zadnji tjedan jer me često boli glava i zbog toga sam često nervozan. Danas sam išao sa Jurom na bankarelju i sve je prošlo u najboljem redu. Stvarno bih želio da ovo loše vrijeme prestane što prije. Moj cilj za slijedeći tjedan je da budem više odgovorniji prema sebi i prema drugima.

Danijel 26.05.2013

Danas su Franco i nekoliko dečaka otišli u Međugorje tako da nas je samo nekoliko ostalo u centru. Proveli smo dosta ugodan dan. Danijel Dučkić je bio samnom u kuhinji i dosta dobro smo se slagali. Uvijek si postavljam pitanja o našem odnosu i da li je uistinu toliko dobar. Nisam se osjećao dobro fizički tokom dana i nisam to uspio staviti sa strane, ali je mnogo bolje nego posljednjih dana kad to nisam uspijevao kontrolirati.

Blaženko 09.05.2013

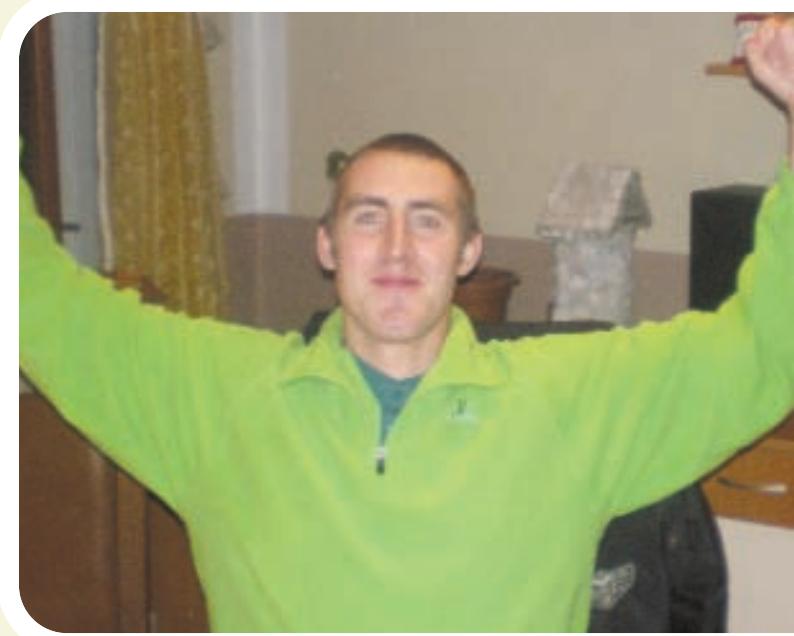

Pokušavam shvatiti koliko je život lijep i bez droge

Robert B.

Z ovem se Robert. Imam 24 godine i bio sam ovisnik o raznim drogama, alkoholu, kocki, tabletama a najviše o heroinu. Drogirati sam se počeo sa 14 godina. Nažalost, moja prva droga je bila heroin. Na početku mi je sve bilo divno i krasno. Mislio sam da je cijeli svijet moj koliko mi je bilo dobro. Pošto dolazim iz dobrostojeće obitelji ništa materijalno mi nije nedostajalo. Imao sam novaca, curu, motor...Ništa nisam radio a osjećao sam se odlično. Iskorištavao sam svoju obitelj dok sam još mogao a kasnije sam živio od krađa, dilanja, muljanja i prevara. Drogirao sam se jer nisam mogao ni htio prihvatići nekakav «normalan» život niti sve ono što on donosi. Posao, odricanje, odgovornost...

Nakon nekoliko godina takvoga života problemi su postajali sve veći. Bio sam sve više navučen i nije me bilo briga za ništa i nikoga. Samo sam mislio na sebe i svoje potrebe. Ubrzo su počeli problemi sa zakonom, izgubio sam i ono malo pravih prijatelja što sam imao. Narušio sam odnose i povjerenje svoje obitelji i ubrzo sam se našao na ulici, sam bez igdje ikoga. To se dogodilo nakon jedne svađe sa svojim roditeljima. Problemi su se samo gomilali. Iz dana u dan su bili sve veći i sve sam više tonuo u beznađe. Na svu sreću jednoga dana sam video da tako više nemogu živjeti jer sam došao doslovno do zida. Našao sam se sa svojim roditeljima da im kažem da sam odlučio ići u zajednicu. Oni su bili zadovoljni i dali su mi potporu u toj mojoj odluci. Na početku je bilo sumnje sa njihove strane da li će ja to izdržati i da li će održati riječ, jer sam već nekoliko puta ih iznevjerio i nekoliko puta sam gazio svoje obećanja. Skeptik sam bio i ja sam ali više nisam mogao onako živjeti.

N alazim se u Zajednici Mondo Nuovo oko šest mjeseci. Na početku mi je bilo teško se priviknuti, a dugo sam imao i apstinencijsku krizu. Bio sam totalno izgubljen nakon toliko godina života u tami i ovisništvu. Kako su dani prolazili ja sam se iz dana u dan osjećao sve bolje i bolje.

Pokušavam shvatiti koliko je život lijep i bez droge. Ovdje upoznajem što znači pravo prijateljstvo i ljepota zajedništva. Nakon deset godina vraća mi se i vjera u Boga, jer sam ju davno izgubio. Čim sam se počeo drogirati sve je stalo pa se tako i moja vjera jednostavno zaledila.

Pokušavam na život sada gledati pozitivno i trudim se iz dana u dan.

Moji roditelji i mlađa sestra su napokon sretni i zadovoljni a to mi daje dodatnu snagu za daljnji put u Zajednici.

Ovdje učimo o sebi samima

Vladimir M.

Upravo su završile današnje obaveze u zajednici pa sam odlučio napisati nešto o sebi, svome životu i drogiranju te o Zajednici u kojoj se nalazim.

Moje ime je Vladimir . Rođen sam u Splitu 1981 godine. Odrastao sam na jednome našem otoku u maloj sredini punoj predrasuda kao dijete samohrane majke. Kada se majka kasnije ponovno udala otisao sam živjeti u Sloveniju. Tamo sam završio osnovnu školu i krenuo u srednju. Odmah na početku srednje škole su i počeli moji problemi. Već kao dijete sam bio dosta neposlušan i svojeglav i bio sam pun nekih svojih pogleda na svijet. Sad vidim da su bili apsolutno pogrešni. Često sam bježao od stvarnosti i nisam sebe prihvaćao onakvim kakav jesam uistinu.

Već polaskom u srednju školu sam počeo upoznavati svijet droge gdje su nestajali svi moji strahovi i gdje je nestajala sva moja nesigurnost u samoga sebe. Kao dijete od petnaestak godina nisam nimalo bio svjestan koliko ču patnje i boli nanijeti sebi i svojoj obitelji jer je to sve za mene bila igra i nisam ni bio svjestan koji je to začarani krug u kojega sam upao.

Kao i velika većina ovisnika počeo sam sa marihuanom da bi završio na heroinu. Heroin koji mi je davao lažnu sigurnost u sebe a čega sam tek sada svjestan da je bila samo velika zabluda. Život koji sam vodio ne moram niti opisivati jer je samo bol, patnja, tuga i jad. Zadnje vrijeme svog drogiranja sam čak proveo i na ulici. Prije ulaska u Zajednicu sam bio totalno izgubljen i nisam više nalazio smisla u ničemu. Ulaskom u Zajednicu upoznajem jedan novi svijet. Svijet prijateljstva, brige, odgovornosti, zajedništva a polako mi se vraća i vjera u Boga koju sam davno izgubio.

Kada bih rekao da je lako u Zajednici lagao bih, ali sam isto tako svjestan da u životu ništa nije lagano i da se za sve prave životne vrijednosti čovjek treba dobro potruditi i odricati. Trenutno sam sedam mjeseci u Zajednici i namjeravam ostati sve dok ne budem spreman suočiti se sa životom na odgovoran način i dok ne budem potpuno siguran u samoga sebe. Ovdje naučimo koliko toga o samima sebi i tek sada vidim koliko je potrebno da čovjek upozna samoga sebe i koliko je potrebno odricanja za kvalitetan i odgovoran život. To je razlog zašto sam se odlučio promijeniti se.

Svima bih preporučio da razgovaraju o svojim problemima. Uvijek će biti netko tko je spremjan poslušati, a najprije roditelji. Oni posebno bi trebali biti upoznati sa svojom djecom i njihovim problemima, strahovima i manama...Razgovarati treba prije nego djeca nedaj Bože upoznaju svijet droge.

Tko ima problema sa ovisnošću vrata naše zajednice su uvijek otvorena. I ovim putem se zahvaljujem svim dečkima u Zajednici koji su me nesebično prihvatali i koji su uz mene u svakome trenutku slabosti, a posebno Sandru, osnivaču naše Zajednice.

Zajednica Mondo Nuovo

Redakcijski uradak

Terapijska zajednica «Mondo Nuovo» postoji već 33 godina. Osnovana je u Italiji, u blizini grada Civitavecchia, gdje se i nalazi upravno sjedište.

Zajednica ima osam kuća u Italiji i jednu u Hrvatskoj koja se nalazi u Nuniću, 50-ak kilometara od Šibenika. Bavi se prvenstveno problemom ovisnosti, a na usluzi je svima koji na bilo koji način pate.

Zajednica «Mondo Nuovo» izvršava aktivnosti prevencije, liječenja i rehabilitacije s ciljem da oporavi osobe s problemima ovisnosti o alkoholu, drogi ili kocki.

SEKTORI PROFESIONALNOG FORMIRANJA ČLANOVA ZAJEDNICE

- Stolarija
- Pčelarija
- Građevinarstvo
- Poljoprivreda
- Vrtlарstvo
- Rad s voskom i gipsom
- Tiskara
- Novinarska redakcija
- Informatika
- Ribolovstvo
- Uzgoj konja
- Škola stranih jezika

Zajednica Mondo Nuovo
Nunić bb, 22305 Kistanje
Tel: 022 - 785 8580 ; Fax: 022 - 785 8581
Mob: 098 - 610 609 ; 099 599 7638

SAVJETOVALIŠTA:

ZADAR: Josipa Jovića 1, Tel/Fax: 023 - 311 623

RIJEKA: Kresnikova 15, Tel: 098 - 610 609

ZAGREB: Maksimirска 12, župa Sv.Jeronima
Tel: 091 - 723 9385

BENKOVAC: Petra Zoranića 5A
(prostorije Crvenog križa)
Tel: 098 - 610 609 ; 099 599 7638